

Liber primus de institutione monachorum. Pro

noctes incedentes per heremus:
fisi ac lassitudine picitati sum?

Lio quoque tpe incurrimus lo
ai in quo est conuallis quedam
humorem ex semetipsa gignens
salum quem continuo calor sol
velut hyemali pruina in glacieta
in salem stringit. et tanquam ludes
acutitas ex ipso sale efficitur: atque ita
omnia exasperantur loca ut non
solum nudos pedes ut habere
nos. sed et calcatis terebret ac se
cet. In hijs ergo inuenti magno
cum periculo euasimus. Tertio
cum nihilominus per heremus
pergeremus incurrimus valles
quandam humore ex semetipsa
ferentem. Cuius solum lapum
et fetido ceno repletum transire
cupientes. usque ad latera infige
remur. Cuique pene in eadem in
geremur. et clamantes ad deum
uocem psalmi protulimus dicen
tis. Saluum me fac deus. quoni
am intrauerunt aque usque ad ai
mam meam. Infirmus sum in limo
profundi. et non est salua. Quarto
periculum perulimus in aquis qui
busdam que ex uindatione. Nyli
remanserunt in quibus per triduum con
tinuum afflictivis euadere potui.
Quintum periculum nobis fuit
a latronibus cum secus mare iter
ageremus. per quindecim milia
passuum insequentibus nos. et
quos ferro perimere non poterat pene
examines per fugam reddiderunt. Sexti
discrimen fuit nobis in ipso flumine
Nyli. in quo nauigantes pene submersi
sumus. Septimo in stagno quod maria
appellatur retro seiente in insula

eiectis sumus. hyeme grauissima super
nos et tempestate feruente. Erit ei
tempus quod epyphanius sperabatur di
es Octauum autem fuit quod cum ad nite
monasteria remissemus locum quon
dam incidimus. in quo refluen
tis Nyli aqua residens velut Stagna
num quoddam effecerat. quod mult
te bestie precipue cordilli plu
mi erant. Qui cum ad tempus sol exis
sent. et soluti circa omnia stagna iacebant.
ut ignorantibus nobis mortui videret
ret. Et cum accederem. ad videndum
mirandam magnitudinem bestiarum. quos
examines putabamus. continuo ort
solitum pedum senserunt exatam irruere
et insectari nos vehementer ceperunt.
Et nos autem magno cum clamore et
metu nomen domini muocauimus. Et
quia adfuit. et bestie que contra nos
insurrexerunt. quasi angelo impellente in
stagnum protinus eiecti sunt. Nos
autem cursu rapido ad monasteria festi
tinauimus. gratias agentes deo nostro
quod nos de tantis periculis liberauit. et
tanta nobis ostendit miracula. ipsi gloria
in secula seculorum Amen.

**Explicit liber primus de vita
sanctorum patrum**

Inapit prologus in libro secundum uitalium

Tere mundus quis dubi
tet meritis stare sanctorum.
hoy seque quorum in hoc volu
mine vita prefulget. qui omnem
luxurie notam. tota mente fugerunt.
mundoque relicto heremi
vaste secreta rimantur. ubique per
terribiles rupes foras solis artibus
exauctantes. non esuriunt neque sitiunt.